

Sankcija

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 9 | Nivo: Internacionalni Univerzitet u Novom Pazaru

САДРЖАЈ

Санкција.....	3
Појам санкције.....	4
Врсте санкције.....	6
Закључак	8
Литература.....	9

Увод

САНКЦИЈА

Санкција је део норме којима се предвиђа правна последица за субјекта који који је прекршио диспозицију и обавеза одређеног државног органа који је позван да примени санкцију на прекршиоца. Правна норма има облик дисјунктивног суда што значи да се субјекат обавезе мора понашати или по диспозицији или по санкцији. Од субјекта обавезе се очекује се добровољно понаша по диспозицији. Међутим ако он то не учини мора се понашати по санкцији. Међутим реч санкција има и друго значење, њоме се означава не само део норме који садржи секундарну заповест већ и сама правна последица најчешће принудна мера која се примењује према прекршиоцу. У том смислу санкцијом се називају и новчана казна, казна затвора, дужност накнаде штете и слично.

Појам санкције

Санкција има два значења. Најпре значи онај део правне норме који јој даје специфичан правни карактер тј. Који садржи пропис о понашању како субјекта који је прикршио диспозицију тако и државног органа који је позван да на прекршиоцу спроведе одговарајућу меру. Санкција у том смислу означава секундарну диспозицију. У другом значењу санкција означава саму ту принудну меру коју државни орган силе примењује над прекршиоцем. У овом другом смислу санкција не означава део правне норме тј. Правило о понашању. Санкција се односи као правило понашања и на државни орган за принуду, зато што је прекршајем повређен владајући интерес који покушава да извршењем санкције буде бар делимично обезбеђен. Разуме се да се може десити да санкција имак остане непримењена. Да би се ово спречило по правилу се поред једне санкције поставља још једна како би се гарантовала примена оне прве. Тако се поред првобитне санкције која представља правну последицу прекршаја диспозиције и траба да се примени на њеног прекршиоца, предвиђа се још једна санкција, која ће се примењивати на државни орган који је био дужан да примени па то није учинио. Но може се десити да ни други орган који треба да примени другу санкцију на орган који није применио прву санкцију то не учини. У том случају се може предвидети још једна трећа санкције и још један трећи орган који је дужан да санкцију примени. Извесне диспозиције не могу бити санкционисане. Те диспозиције прописују понашање највиших државних органа, оних који су дужни да примењују санкције према нижим државним органима. Ови највиши државни органи, који представљају израз воље и интереса не могу дакле уопште бити подвргнути санкцијама. Они могу евентуално само политички одговарати. Норме које регулишу понашање нису правне него политичке норме. Право у ствари почива на несанкционисаним нормама. Друштво и његови органи примењују право као своју вољу из свог сопственог интереса и ту је немогуће говорити о правним санкцијама. Основ права је у крајњој линији у свести и убеђењу органу, особито врховних, који се не плаше примене државне принуде над собом, јер њу држе у својој руци и примењује је на другог. И санкције могу као и диспозиције, могу бити више или мање одређене, мада је правило да буду што одређеније. Оне исто тако могу бити алтернативе, односно давати дискрециону власт.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com